

A Demokratikus Charta nyilatkozata

„Demokrácia akkor lesz, ha a polgárnak nem kell tartania a mindenkori hatalomtól, mert a magánszféra önállóságát az állam túlhatalmával szemben megvédi a jog” — állapította meg a Demokratikus Charta '91 néhány hónapja, első nyilatkozatában. Surányi György eltávolítása a Magyar Nemzeti Bank éléről újabb intő jel mindazok számára, akik szabadságban akarnak élni.

Tiltakozunk!

Ott tartunk ismét, hogy egy közhivatalnoknak, aki nyilvánosan csatlakozik a demokratikus alapértékekhez, elbocsátástól kell tartania?

Allítsa bárki, a Demokratikus Charta '91-hez való csatlakozás nem az ellenzékkel való szolidaritás, nem a kormánnyal szembeni illojalitás gesztusa, hanem a modern jogállam demokratikus berendezkedése iránti elkötelezettség kifejezése. Minden közhivatalnoknak elvitatathatatlan joga, hogy bármilyen alkotmányos álláspontot elfogadjon és a hozzá való csatlakozását kinyilvánítsa. Aki kétségbe vonja ezt, az megsérti a magánszféra szabadságát.

Ezen az elvi alapon felemeljük szavunkat Surányi György, a szakmailag megkérdőjelezhetetlen, hivatalához lojális személyiség leváltása ellen.

A Demokratikus Charta '91 a jövőben is tiltakozni fog a jogsértések ellen. Felszólítunk mindenkit, aki aggodalmat érez a magyar demokráciáért, hogy csatlakozzon a Chartához! A Charta eddigi aláírói, valamint az érdeklődők számára 1991. december 7-én 11 órakor a budapesti Városháza dísztermében (V. kerület, Városház utca 9—11. I. emelet) találkozót szervezünk, hogy megvitassuk a további működésünket. Akik nem tudnak erre a rendezvényre eljönni, azok levélben is kifejezhetik csatlakozásukat (név, aláírás, foglalkozás, lakcím, esetleg telefonszám feltüntetésével) az alábbi címen: Demokratikus Charta '91, 1358 Budapest, Pf. 1.

Aláírásgyűjtő íveket lehet kapni a Pont Könyvesboltban (Budapest V., Mérleg utca 5.), a Katalizátor Iroda könyvtárúrs standjainál és könyvesboltjában (VIII., Mikszáth tér 2., telefon: 118-06-84). A Demokratikus Charta '91 találkozóhelye a Piaf-klub a Nagymező utca 25-ben.

Babus Endre, Bossányi Katalin, Farkasházy Tivadar, Fényi Tibor, Fodor Gábor, Gádor Iván, György Péter, Horányi György, Kamarás István, Kerek Judit, Konrád György, Kornis Mihály, Pető Iván, Pécsi Vera, P. Szücs Júlia, Rajk László, Rév István, Tamás Ervin, Vince Mátyás, Vitányi Iván

Csatlakozás

Külföldön voltam, amikor kibocsátották a Demokratikus Chartát. Később sem csatlakoztam hozzá, mert igazságait túl természetesen találtam. Az egyszeregyet sem írnám alá — gondoltam. Úgy véltem, annak kimondásához, hogy kétszer kettő négy, Magyarországon nem szükséges a pátoasz.

Az indokolás, amellyel a kormányfő elbocsátotta a Magyar Nemzeti Bank elnökét, beláttatta velem tévedésemet. Magyarországon csorbíthatatlan az a pártállami tradíció és kormányzati beidegzettség, mely a párthűséget és politikai megbízhatóságot a szakértelem fölé helyezi. „A szakmai indokok túlhangsúlyozása ócska bolsevista trükk. Hagyjának békét a szakmázásokkal!” — mondta kecsesen Csurka. Békét is hagynak neki. Egy

miniszter a kijelölt utód, olyasvalaki, aki először is nem bankszakember, másodszer is a taxissztrájk idején az egész ország látta, amint ki-kiszaladgált a tárgyalóteremből, hogy telefonálhasson a beteg miniszterelnöknek, aki nélkül egyetlen tárgyalóképes mondat megfogalmazására sem vállalkozott. Most majd ő lesz a független státussal rendelkező Magyar Nemzeti Bank elnöke.

Antall József a maga kicsinyes és bosszúálló döntésével ráébresztett arra, hogy túlbecsültem a kormányzat demokráciatartalékait. Amíg közhelyszerűen egyszerű igazságok kimondása bárkire nézve hátránnyal járhat, addig ki kell mondani ezeket az igazságokat. Csatlakozom a Demokratikus Charta aláíróihoz.

Eörsi István